

РЕШЕНИЕ

№ 734

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-В СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елена И.

Членове: Златка Чолева
Розалина Г. Ботева

при участието на секретаря Цветослава В. Гулийкова
като разгледа докладваното от Розалина Г. Ботева Въззивно гражданско дело
№ 20211100510462 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 20143477 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 10511/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 123 състав, са отхвърлени предявените от Е.Г. И.- П.а срещу “О.к.” ООД обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ, за отмяна на извършеното със Заповед № EX ORD/ EGI/ 04/ 159 от 13.01.2021г. на управителя на “О.к.” ООД уволнение на Е.Г. И.- П.а, възстановяване на ищцата на заеманата в “О.к.” ООД преди уволнението длъжност “О., контактен център” и присъждане на сумата 3900 лева, представляваща обезщетение за оставане без работа поради уволнението за периода 04.02.2021г.- 04.08.2021г., като неоснователни.

Срещу решението на СРС е подадена въззивна жалба от ищцата в първоинстанционното производство Е.Г. И.- П.а, в която са изложени твърдения за неправилност на същото поради противоречие с приложимия материален закон и събраните по делото доказателства. Релевирани са подробни доводи за допуснати процесуални нарушения от страна на съда, довели до необоснованост на крайните му изводи, изградени въз основа на непълен и превратен анализ на доказателствения материал и необсъждане в цялост на направените от дружеството възражения. С жалбата е отправено искане за отмяна в цялост на атакувания съдебен акт и за

отхвърляне на предявените срещу ответното дружество искиви претенции.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от "О.к." ООД. С него жалбата се оспорва като неоснователна и е направено искане същата да бъде оставена без уважение, а постановеното решение да бъде потвърдено в цялост. Въззиваемата страна е релевирала подробни доводи за неоснователност и немотивираност на направените от жалбоподателя твърдения за незаконосъобразност на атакувания съдебен акт.

Софийски градски съд, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от процесуално легитимирана страна, в законоустановения срок по чл. 259, ал. 1 ГПК и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на [чл. 269 ГПК](#) въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението в неговата цялост, а по допустимостта му - в обжалваната част, като по останалите въпроси относно правилността на акта е ограничен от посоченото в инициралата производството жалба. Съобразно така установените си правомощия, този въззивен състав констатира, че процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо. При постановяването му не е нарушена императивна материалноправна норма, като относно релевираните в подадената жалба доводи за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, въззивният съд намира следното:

Първоинстанционният съд е сезиран с обективно кумулативно съединени искиве с правно основание чл. 344, т. 1, т. 2 и т. 3 КТ. Ищцата Е.Г. И. - П.а твърди в исковата си молба, че бил в безсрочно трудово правоотношение с ответника, възникнало въз основа на трудов договор № EC/ EGI/ 01/ 024 от 18.09.2019г., по силата на който заемал длъжността "О., контактен център". Твърди, че трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ поради липса на качества за ефективно изпълнение на работата. Твърди, че уволнението, извършено с процесната заповед № EX ORD/ EGI/ 04/ 159 от 13.01.2021г. на управителя на "О.к." ООД, е незаконно тъй като заповедта не е мотивирана и притежава необходимите качества за изпълнение на работата. Навежда доводи, че уволнението е извършено при злоупотреба с право, тъй като договорът е сключен при клауза за изпитване и работодателят е извършил преценка, че ищцата притежава необходимите качества за изпълнение на работата. Сочи, че вследствие на незаконното уволнение е останал без работа.

Ответникът "О.к." ООД твърди че уволнението е законосъобразно извършено, тъй като заповедта е мотивирана, а по същество – че е налице уволнителното основание „липса на качества за изпълнение на работата“, тъй като ищцата не се

справяла с възложените □ задачи. Релевира довод, че в случая не е налице твърдяната злоупотреба с право, защото уволнението е извършено след изтичане на изпитателния срок.

По отношение на общите факти:

Не се спори по делото, че между страните е възникнало трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор № EC/ EGI/ 01/ 024 от 18.09.2019г., по силата на който ищцата е заемала длъжността “О., контактен център”. Не е спорно и, че трудовият договор е прекратен със заповед № EX ORD/ EGI/ 04/ 159 от 13.01.2021г. Като основание за уволнението е посочено- липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа, а именно: недобри комуникативни умения и организационни способности.

Относно иска с правно основание чл. 344, т. 1 КТ.

Законността на прекратяването на трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ е предпоставено от следните обстоятелства: 1/ издадена от компетентен орган на работодателя заповед за уволнение, която е мотивирана чрез конкретно посочени качества на работника или служителя, възпрепятстващи изпълнението на трудовите му функции; 2/ уволненият работник или служител да е бил в невъзможност да изпълнява възложените му трудови задължения поради липса на професионални или личностни качества, като тази невъзможност следва да е резултат от обективни по своя характер причини, а не на виновно поведение от страна на работника или служителя. Липсата на професионални качества може да се дължи на различни обективни (безвиновни) причини- недостатъчно знания, умения, опит, трудови навици или други подобни, като белег за невъзможността на работника или служителя да се справи с вменените му трудови функции е неговото поведение и получените резултати. Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест, доказването на посочените обстоятелства, при условията на пълно и главно доказване, следва да бъде възложено в тежест на ответника- работодател. При твърдения на ищцата за злоупотреба с право от работодателя, доказването на посоченото обстоятелство е в тежест на ищцата.

Проверката на законността на уволнението, съобразно принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, следва да бъде осъществена в рамките на твърденията от ищцата основания за незаконност.

Неоснователен е доводът във въззивната жалба, че заповедта за уволнение е немотивирана. За разлика от повечето уволнителни основания, уредени в разпоредбата на чл. 328 КТ, прекратяването на трудовото правоотношение поради липса на качества за изпълнение на работата изисква от формална страна работодателят да е посочил липсващите качества. Това е така на първо място поради обстоятелството, че преценката на работодателя относно липсата на качества подлежи на съдебен контрол, а на второ- поради забраната

мотивите на уволнителната заповед да бъдат допълвани в хода на съдебното производство. Отговор на въпроса *„В заповед за прекратяване на трудов договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ задължен ли е работодателят да посочи липсващите качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата (чрез изброяването им или като изложи конкретни данни, мотивирали волята му да приложи това основание за уволнение) или това не е необходимо?“* е даден в Тълкувателно решение № 4 от 01.02.2021г. на ВКС по т.д. № 4/2017г., ОСГК, т. 3. Съгласно задължителните разяснения, дадени в посоченото решение, ***в заповедта за прекратяване на трудов договор на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ работодателят е длъжен да посочи липсващите качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата чрез изброяването им, или като посочи начина, по който работникът се справя с възложената работа.*** Конкретиката на случая сочи, че в заповедта за изпълнение работодателят е посочил липсващите качества за ефективно изпълнение на работата, като е изброил същите. Това позволява съдът да упражни контрол за законосъобразност на извършеното уволнение и ищцата да проведе защитата си срещу уволнението. Ето защо съдът намира възражението на ищцата за немотивираност на заповедта за неоснователно, като следва да се посочи, че за да е спазено това изискване не е необходимо работодателят да посочва изчерпателно всеки отделен случай, в който служителят не се е справил с работата си, а може да обобщи изводите си, като посочи общо липсващите качества.

При извод за неоснователност на възражението за немотивираност на заповедта за уволнение, следва да бъде изследван въпроса налице ли е уволнителното основание.

В процесната уволнителна заповед конкретно са посочени липсващите качества, а именно: недобри комуникативни умения и организационни способности.

Основанието за уволнение по чл. 328, ал.1, т.5 КТ е липса на качества на работника или служителя за ефективно изпълнение на работата. Това най-общо означава липса на професионални качества, т. е. на професионални знания, умения и навици на работника или служителя, необходими за изпълнение на възложената му работа. Без значение са конкретните причини за това- недостатъчно образование или опит, недостатъчни природни дадености или други. Преценката на работодателя за наличието или липсата на определени качества е индивидуална и може да бъде направена за конкретен период от време с оглед постигнати резултати по поставени от работодателя цели. Това е така, защото специфичното за това основание за уволнение е наличието на обективно и трайно състояние, което има проявления през един сравнително продължителен период от време, а не е инцидентно и дължащо се на случайни обстоятелства трудови задължения. Доказването на отрицателния факт за липса на качества се осъществява чрез доказването на положителните факти, които имат отношение към начина, по който работникът или служителят се справя с възложената работа. В т.см. постановеното по реда на чл. 290 ГПК решение № 15 от 5.03.2013 г. на

ВКС по гр. д. № 209/2012 г., IV г. о., ГК.

Необходимо е също така именно в резултат на тази липса на качества работникът или служителят да не изпълнява или да изпълнява лошо неточно или частично своята работа и към нивото на изпълнение на трудовите задължения. Наличието или липсата на качества не може да бъде измерено пряко. За тях може да се съди единствено по поведението на работника - неговите действия и бездействия и по получените резултати. В този смисъл са постановените по реда на чл. 290 ГПК решение № 202 от 19.06.2012 г. по гр. дело № 804/2011 г., ВКС, IV г. о., решение № 564 от 22.01.2013 г. по гр. дело № 1774/2011 г., ВКС, IV г. о., решение № 291 от 02.04.2014 г., постановено по гр. дело № 2823/2013 г., ВКС III г.о.

Прекратяването на трудовото правоотношение поради липса на качества предполага несъответствие между възможностите на служителя с изискванията и критериите на работодателя, доколкото те не противоречат на закона и добрите нрави и са съответни спрямо длъжността и от значение за изпълнение на трудовите задължения. Тези качества може да са както професионални, така и личностни. Липсата им води до неизпълнение, лошо или недостатъчно качествено или резултатно изпълнение на работата

От представената длъжностна характеристика се установява, че ищцата е имала задължения да предлага продукти и услуги, предназначени за физически и юридически лица; да постига поставените индивидуални цели на месечна база. Като изисквания за заемане на длъжността, в същата са посочени: отлични комуникационни умения, търговски умения, умения за справяне с възражения, умение за управление на времето, умения за работа в екип и самостоятелно решаване на проблеми.

За наличието или липсата на качества по делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Ответникът е представил справка за сключените за периода м. август 2020г. - м. декември 2020г. договори с клиенти от служителите на "О.к." ЕООД се установява, че за посочения период ищцата е сключила 34 договора (за м. август 2020г.), 30 договора (за м. септември 2020г.), 22 договора (за м. октомври 2020г.), 16 договора (за м. ноември 2020г.), 27 договора (за м. декември 2020г.).

Пред първоинстанционния съд са събрани гласни доказателства чрез разпита на св. Г., св. С. и св. П.- В..

От показанията на св. Г. се установява, че същият заема длъжността “М. кол център” при ответника и имал ръководни функции по отношение на ищцата. Работата на ищцата се състояла в това да се обаждат на клиенти и да им предлага услуги на партньорите на ответното дружество. Разговорите следвало да се провеждат по сценарий, който е предварително определен от партньорите на ответника. В началото на всеки месец се определяли цели за служителите, а именно колко договора следва да сключат- за ден и за месец. Последните няколко месеца на 2020г. ищцата не постигала добри резултати, като неведнъж бил получавал обратна връзка от партньорите на дружеството, че ищцата не работела съгласно определения стандарт и не се справяла с поставените цели. Свидетелят също прослушал разговори на ищцата и установил същото. Имало и няколко жалби от клиенти срещу ищцата. По отношение на броя на сключените договори, през периода м. август- м. декември ищцата също постигала най- ниски резултати в сравнение с другите си колеги. По време на изпитателния срок ищцата се справяла отлично със задълженията си. Промяната в качеството на работата настъпила месец след изтичане на изпитателния срок. Ищцата му споделила, че има проблеми от лично естество.

От показанията на св. С. се установява, че същата е пряк ръководител на ищцата. В началото на месеца всеки служител получавал информация за броя сделки, които трябва да сключи в рамките на месеца. За периода м. август 2020г.- м. декември 2020г. резултатите на ищцата били най- лоши в сравнение с другите служители на същата длъжност и работещи по тази кампания. Разговорите се провеждали по предварително определен от партньорите на дружеството сценарий. Свидетелят

твърди, че през посочения период провежданите от ищцата разговори не били на нужното ниво. Имало жалби от клиенти срещу ищцата във връзка с проведените от ищцата разговори и лошото отношение към клиентите. Имало оплаквания от клиентите по повод на непрофесионалното отношение на ищцата по време на разговорите с тях. Например, при разговор ищцата казала на клиент, че няма нужда да ходи до РЕП за вестник, сега ще извади още нещо от ръкавчето за него. Ищцата се държала с клиентите грубо- повишавала тон, смееа се, иронизирала клиентите и им затваряла телефона. По време на изпитателния срок ищцата работила добре, но след това качеството на работата □ намаляло. Когато свидетелката □ давала обратна връзка за начина □ на работа, тя казвала, че това е нейния начин на работа и започвала да плаче.

От показанията на св. П.- В. се установява, че работила при ответника до м. май 2020г. Ищцата се справяла добре с работата си, работила добросъвестно и в срок. Изпълнявала зададените цели. Според свидетелката, ищцата била много комуникативна, с клиентите се държала с уважение и внимателно. Имало случаи, когато свидетелката не можела да изпълни зададените цели и □ цели, прослушвала записи на разговори на ищцата. Свидетелката твърди, че докато работила при ответника, не била запозната да има оплаквания от ищцата.

Следващият довод във въззивната жалба е, че първоинстанционният съд е ценил неправилно свидетелските показания.

Между свидетелите не съществува противоречие, че ищцата е постигала добри професионални резултати по време на изпитателния срок. Св. П.- В. твърди ищцата да се е справяла отлично с възложената работа. Същата има непосредствени впечатления от работата на ищцата до м. май 2020г., докогато се намирала в трудово

правоотношение с ответника. Свидетелката няма непосредствени впечатления за работата на ищцата след посочения период. Дори и същата да има впечатления за периода след м. май 2020г., същите са опосредени и същата не е достатъчно задълбочено запозната с постигнатите от ищцата професионални резултати, в частност с начина на комуникация с клиентите и броя на сключените договори. Затова неоснователни са доводите във въззивната жалба, че първоинстанционният съд неправилно е ценил неправилно свидетелските показания на св. П.- В. и изводът му, че същата няма непосредствени наблюдения за работата на ищцата за периода след прекратяване на трудовия договор на свидетелката с ответника. Предвид изложеното, неоснователно е възражението в жалбата, че изводът на първоинстанционният съд, че показанията на свидетелката относно професионалните резултати, постигнати от ищцата, след прекратяване на трудовия договор на свидетелката не следва да бъдат кредитирани.

Действително, към момента на даване на показанията, св. Г. и св. С. се намират в трудово правоотношение с ответника. Това не е основание за дискредитиране на техните показания априори, а за преценката им с оглед всички останали доказателства. Посочените свидетели имат преки и непосредствени впечатления от работата на ищцата. Първоинстанционният съд е възприел безрезервно показанията на посочените показания, без да изложи мотиви защо кредитира същите и оплакванията във въззивната жалба в посочения смисъл са основателни. Не може да бъде споделен доводът на жалбоподателката, че показанията на свидетелите Г. и С. не следва да бъдат кредитирани, тъй като същите се намират в трудово правоотношение с ответника към момента на даване на показанията. Както бе посочено, изложеното не е основание да бъде отречена доказателствената сила на показанията изобщо, а за преценката им с оглед всички останали доказателства.

Основателни са доводите в жалбата, че работодателят не е доказал при условията на пълно и главно доказване наличието на уволнителното основание.

Липсата на качества по см. на чл. 328, ал.1, т.5 от КТ се свежда до липса на професионални знания и умения, пречателни субективната възможност на работника или служителя да изпълнява ефективно възложената му от работодателя работа. Преценката за качествата, които работникът или служителят трябва да притежава, за да изпълнява ефективно възложената му с трудовия договор работа, е индивидуална за всеки отделен случай, тъй като зависи от вида и съдържанието на конкретната работа. Характерът и същността на работата определят конкретните професионални знания и умения, които работникът или служителят трябва да притежава във всеки момент от съществуването на трудовото правоотношение, за да изпълнява възложената му работа с нужната ефективност. Ако работникът или служителят не притежава такива знания, умения и навици и това води до неефективност на труда му, законът признава в полза на работодателя право да прекрати едностранно трудовото правоотношение на основание чл. 328, ал.1, т.5 КТ. Предпоставка за законосъобразност на уволнението обаче е обективното наличие на липсата на качества, която подлежи на доказване от работодателя.

Действително, работодателят притежава субективното право да преценява дали качествата на работника или служителя задоволяват неговите изисквания, но това право може и следва да бъде упражнявано в определени от закона граници. В конкретния случай правото на работодателя на преценка за качествата на ищцата от гледна точка на изискванията на възложената ѝ работа и отгук- за прекратяване на трудовото правоотношение с нея поради несъответствие на притежаваните качества с изискванията на работодателя, е обусловено от обективното наличие на основанието

по чл. 328, ал.1, т.5 от КТ.

Само в рамките на изложените в заповедта за уволнение факти и обстоятелства се преценява основаниято за прекратяване на трудовото правоотношение.

От показанията на св. Г. и св. С. се установява, че срещу ищцата има подадени няколко жалби от клиенти; същата не спазвала предварително определения сценарий за разговори и постигнатите от ищцата цели били по-ниски от зададените. По делото не са представени нито записи от проведените от ищцата разговори с клиенти, нито подадените от последните жалби срещу ищцата. От свидетелските показания не се установява колко жалби са били подадени, поради което и не може да бъде установено дали се касае до трайно състояние. Не е установено съдържанието на предварително определените сценарии, нито какво е конкретно поведението на ищцата, което е в разрез с тях. В тази връзка е установено единствено, че при разговор с клиент ищцата казала единствено, че “Няма нужда да ходите до РЕП за вестник. Сега ще си извадя още нещо от ръкавчето за вас.” Посоченото не обуслава извод, че ищцата не притежава добри комуникационни умения. По отношение на уменията на ищцата да се справя с възраженията на клиенти, следва да се посочи, че същото е неотносимо към посочените в заповедта качества. Съгласно длъжностната характеристика, уменията на ищцата да се справя с възраженията на клиенти е посочено като отделно качество, наред с комуникационните умения.

Броят на сключените от ищцата договори през процесния период се установява единствено от представената справка за сключените от ищцата договори, издадена от ответника. Представеният документ, като частен доокумент, се ползва само с предвиденото в разпоредбата на чл. 180 ГПК доказателствено значение – с формална доказателствена сила относно авторството. Същият удостоверява изгодни за издателя му факти, поради което и същият не се ползва с материална доказателствена сила. От показанията на свидетелите се установява единствено, че ищцата не изпълнила зададените цели, без да се установява броят на сключените договори за

всеки месец от процесния период. С оглед това, по делото не е установено по категоричен начин, че ищцата не е изпълнила определената цел по отношение на брой сключени договори за месец. Отделно от изложеното, според настоящия съдебен състав, обаче, това обстоятелство не обосновава наличието на твърдяното от въззиваемия уволнително основание. Постигнатите от ищцата по- ниски резултати могат да бъдат разглеждани като неизпълнение на поставени от работодателя задачи, но не и като изначална липса на професионални качества за изпълнение на възложените по длъжностна характеристика трудови функции. Липсата на посочените в заповедта за уволнение качества работодателят обосновава с постиганите от ищцата по- ниски резултати. Те не установяват лоша комуникативност и организационни умения. Уволнителното основание по чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ не може да бъде мотивирано чрез резултати на служителя, представляващи неизпълнение на възложените му трудови задачи, тъй като това неизпълнение би могло да обуслови ангажиране на неговата дисциплинарна отговорност, но не и обективна липса на качества за изпълнение на работата. По делото, обаче, не са ангажирани други доказателства за наличие на процесното основание за прекратяване на трудовото правоотношение между страните. Предвид изложеното и доколкото в доказателствената тежест на работодателя е да установи наличието на основания за прекратяване на трудовия договор поради обективна липса на качества, настоящият съдебен състав намира, че посоченото в заповедта за прекратяване на трудово правоотношение основание не е доказано, за да се приеме за законосъобразно процесното уволнение по чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ.

Неоснователен е доводът във въззивната жалба за злоупотреба с право от ответника при прекратяване на трудовото правоотношение. С решение № 457/10.12.2015 г. по гр. дело № 3455/15 г. на ВКС, IV г.о. и решение № 185 от 16.6.2016г. по гр. дело № 846/16 г. на ВКС, IV г.о. е прието, че тежестта за доказване на злоупотребата с право по смисъла на чл. 8, ал. 1 КТ е на ищеца по предявените обективно съединени искове. В разглеждания случай ищцата е навела като единствено твърдение за незаконност на уволнението липсата на посоченото уволнително основание, тъй като трудовият договор е прекратен след изтичане на изпитателния срок. Конкретиката на случая сочи, че трудовият договор е прекратен десет месеца след изтичане на изпитателния срок. Позоваването на сключения с ищцата окончателен договор за длъжността, след изтичане на уговорения срок за изпитването ѝ в полза на работодателя, може да се разглежда като допълнителен аргумент на въззивния съд за неустановеността на твърдяната от работодателя липса на качества на ищцата за изпълнение на възложената ѝ работа по см. на [чл. 328, т. 5 КТ](#).

Горното води до извод, че уволнението на ищцата поради липса на качества за ефективно изпълнение на възложената работа е извършено незаконосъобразно, което налага то да бъде признато за незаконно и отменено на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

По иска по чл. 344, т. 2 КТ:

Основателността на иска се обуславя от незаконността на уволнението, до какъвто извод достигна съдът. Безспорно е, че процесното трудово правоотношение е безсрочно. Същевременно не се събраха доказателства, от които да се направи извод, че до устните състезания трудовият договор е прекратен на друго основание. Ето защо искът е основателен.

По иска по чл. 344, т. 3 КТ:

Незаконосъобразността на уволнението обуславя наличието на първата от предпоставките на фактическия състав, регламентиращ обезщетението по чл. 225, ал. 1 КТ. Установява се, че ищецът е останал без работа и размерът на вредите (брутното трудово обезщетение за последния пълен отработен месец.). Изложеното обуславя извод за основателност на предявения иск и неговото уважаване, като на ищеца се присъди обезщетение за периода 04.02.2021г.- 04.08.2021г. От събраните писмени доказателства се установява, че след прекратяване на трудовото правоотношение между страните на 24.05.2021г. ищцата е сключила трудов договор с друг работодател, прекратен на 24.06.2021г., като за този период е получила трудово възнаграждение в размер на 650 лева, което обстоятелство следва да бъде съобразено при постановяване на решението.

При извод за основателност на искът за обезщетение за вреди от незаконно уволнение, на разглеждане подлежи възражението за прихващане:

Досежно предявеното възражение за прихващане:

В писмения отговор ответникът е направил възражение за прихващане за сумата от 653,90 лева- обезщетение за неспазен срок на предизвестие- чл. 220 КТ.

Искането е допустимо- заявено е своевременно в срока за отговор по чл. 131 ГПК и е за насрещно облигационно вземане за пари, надлежно индивидуализирано. Уважаването на предявеният от ищцата иск за обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ налага разглеждане и на предявеното възражение за прихващане. Не се спори, а и се установява от представеното платежно нареждане, че на ищцата са платени обезщетение за неспазен срок на предизвестие и неизползван платен годишен отпуск. Основанието за изплащане на посоченото обезщетения е законното прекратяване на трудовото правоотношение.(в т. см. са решение № 88 от 29.01.2010г., постановено по гр. д. № 590 по описа за 2009г. на III г.о. на ВКС, решение № 623 от 24.06.2002г., постановено по гр. д. № 933 по описа за 2001г. на ВКС). Следва да се посочи и, че обезщетението за неспазен срок на предизвестие не може да се кумулира с това за времето, през което работникът е останал без работа вследствие незаконното уволнение, с правно основание чл. 225, ал. 1 КТ, тъй като двете обезщетения репарират едни и същи вреди- оставането без работа. С оглед отмяната на уволнението, настъпила е и изискуемостта на платената на ответника по настоящето дело сума, представляваща обезщетение за неспазен срок на предизвестие с правно основание чл.

220 КТ. С оглед изложеното, обезщетението по чл. 220 КТ се явява платено на отпаднало основание- в т см. р. № 1099 от 2.10.2008 г. на ВКС по гр. д. № 1781/2005 г., IV г. о.; р. № 1355 от 8.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 978/2009 г., IV г. о; р. № 623 от 24.06.2002 г. на ВКС по гр. д. № 933/2001 г., III г.о; р. № 507 от 8.07.2010 г. на ВКС по гр. д. № 978/2009 г., IV г.о. При тези обстоятелства съдът счита, че са налице две насрещни еднородни вземания, произтичащи от едно и също трудово правоотношение между страните, а оттук- и на предпоставките на чл. 104, ал. 1, изр. последно от ЗЗД за съдебна компенсация на вземанията и за погасяване на по-малкото от тях - вземането на работодателя за връщане на платеното обезщетение по чл. 220 КТ в размер на сумата 653,90 лева.

При така изложените съображения и поради несъвпадане на изводите на въззивния съд с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено, като бъде постановено друго, с което предявените искиове да бъдат уважени.

По разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК жалбоподателят има право на своевременно поисканите разноси за адвокатско възнаграждение.

Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Основният критерии при преценката за това дали размерът на адвокатското възнаграждение е справедлив и обоснован е фактическата и правна сложност на делото.

Фактическата сложност на едно производство се определя както от наличието на множество факти, които следва да се установят, така и от спецификата на доказателствените средства, които се ползват, за да се установят релевантните обстоятелства или от предмета и обсега на доказване, включително когато последното се провежда по индиции.

Правната сложност на гражданското производство е обусловена от приложимостта на релевантната правна уредба на материалните правоотношения. Когато приложимият закон е уреден в юридически актове от различен ранг, респ. в законодателство, което е наднационално това само по себе си обуславя правната сложност на делото. Последната може да бъде обусловена и от други фактори, като наличието на множество искиове или множество жалби, необходимостта от ползване на специфични производства – напр. при отправяне на преюдициално запитване.

Когато съдът прави преценката си за това, дали едно производство представлява фактическа и правна сложност трябва да се вземе предвид и поведението на процесуалния представител на страната, извършените от него процесуални действия, както и тяхната релевантност за изясняване на делото от фактическа страна, съответно

развитата процесуална активност по обосноваване на поддържаната позиция от правна страна. Съдът, като съобрази, фактическата и правна сложност на делото, осъществената защита от страна на адвоката, събраните доказателства, счита, че възнаграждение в размер на 2000 лева за защита пред първоинстанционното производство е прекомерно и следва да бъде намалено на 1200 лева. Договореното възнаграждение в размер 1000 лева- за защита пред въззивния съд напълно съответства на правната и фактическа сложност на делото и на осъществената защита.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на СРС и СГС държавна такса.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение № 20143477 от 21.06.2021г., постановено по гр. дело № 10511/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), 123 състав, като вместо това постановява

ОТМЕНЯ уволнението на Е.Г. И.- П., ЕГН *****, извършено на основание на основание чл. 328, ал. 1, т. 5 КТ, заповед № EX ORD/ EGI/ 04/ 159 от 13.01.2021г., на управителя на „О.к.“ ЕООД, ЕИК ****, **на основание чл.344, т. 1 КТ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА Е.Г. И.- П., ЕГН ***** на длъжността „О. контактен център” в „О.к.“ ЕООД, ЕИК ****, **на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ.**

ОСЪЖДА „О.к.“ ЕООД, ЕИК **** да заплати на Е.Г. И.- П., ЕГН ***** сумата 2596,10 лева (две хиляди петстотин деветдесет и шест лева 10 ст.), представляваща обезщетение за претърпените в резултат на оставането без работа вреди за периода 04.02.2021г.- 04.08.2021г., ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на исковата молба- 23.02.2021г., до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 344, т. 3 вр. чл. 225 КТ, като

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над 2596,10 лева до сумата 3250 лева, като погасен чрез прихващане с насрещно вземане на „О.к.“ ЕООД, ЕИК **** срещу Е.Г. И.- П., ЕГН *****, предявено по реда на чл. 298, ал. 4 ГПК за връщане на

получено на отпаднало основание обезщетение по чл. чл. 220 КТ в общ размер на 653,90 лева, а за сумата 3250 лева до сума 3900 лева, **като неоснователен.**

Постановява предварително изпълнение на решението, досежно присъденото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, **на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.**

ОСЪЖДА „О.к.“ ЕООД, ЕИК **** да заплати на Е.Г. И.- П., ЕГН ***** сумата 1200 лева (хиляда и двеста лева), представляваща направени пред първоинстанционния съд разноси за платено адвокатско възнаграждение и сумата 1000 лева (хиляда лева) представляваща направени пред въззивния съд разноси за платено адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

ОСЪЖДА „О.к.“ ЕООД, ЕИК **** да заплати на основание чл. 78, ал. 6 ГПК по сметка на Софийски районен съд сумата 263,84 лева (двеста шестдесет и три лева 84 ст.), представляваща държавна такса върху предявените искове и по сметка на Софийския градски съд сумата 131,92 лева (сто тридесет и един лева 92ст.), представляваща държавна такса върху предявените искове

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в месечен срок, при условията на чл. 280 ГПК, който на основание чл. 315, ал. 2 ГПК започва да тече от 02.12.2021г.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____